

РЕШЕНИЕ

№ 18307

гр. София, 14.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в публично заседание на 21.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **1714** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата.

Образувано е по жалба на И. Х. Ш. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № GRAM-2223905 от 13.01.2026 г., издадена от мл. автоконтрольор към група КПДГПА К., ОДМВР К., с която на Ш. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ гг от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Моли атакуваната заповед да бъде отменена.

Ответникът не взема становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 13.01.2026 г. на Ш. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ гг от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, поради това, че управлява МПС, което е с прекратена регистрация от 02.09.2025 г.

На водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ от 13.01.2026 г. /л. 18//, в който е отбелязано, че регистрацията на автомобила е служебно прекратена на 02.09.2025 г. по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, поради липса на ЗЗГО. Водачът е нарушил чл. 140, ал. 1, пр.1 от ЗДвП, тъй като управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

Представени са заповеди за компетентност /л. 11 и сл./.

Жалбоподателят е представил извадка от сайта на Гаранционен фонд /л. 16/.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

С оглед представената заповед, издадена от Директора на ОДМВР К., съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Административният орган е отнел СУМПС на водача, тъй като полицейският орган е установил, че управляваният от него автомобил е с прекратена служебно регистрация на 02.09.2025 г., поради липса на задължителна застраховка ГО.

От представената от жалбоподателя справка от интернет страницата на Гаранционния фонд се установява, че за процесното МПС с рег. [рег.номер на МПС] има сключена застраховка Гражданска отговорност за една година, считано от 13.01.2026 г. – нововъзникнало обстоятелство. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Така прекратената регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

С оглед текста на цитираната разпоредба, който предвижда възстановяване на прекратената регистрация и предвид наличието на сключена ЗГО, съдът намира, че по същество настъпването на неблагоприятни правните последици от наложената ПАМ са неутрализирани и защитимият обществен интерес - безопасност на движението, не е засегнат. Целите на ПАМ са постигнати и продължаването на ПАМ спрямо жалбоподателя придобива санкционен характер, какъвто не би следвало да има.

При това положение и с оглед разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК съдът намира, че са налице предпоставките за отмяна на наложената ПАМ.

Жалбоподателят не претендира разноски, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на И. Х. Ш. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-2223905 от 13.01.2026 г., издадена от мл. автоконтрольор към група КПДГПА К., ОДМВР К., с която на Ш. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ г от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: